

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Καθώς ο χειμώνας συνηθίζει να πηγαίνει πρώτα στα προάστια, η Άννα θέλησε ένα πρωινό του Νοέμβρη να τον συναντήσει μόνη στην Κηφισιά. Διάλεξε μια Κυριακή, την πρώτη του Νοέμβρη, και τράβηξε για τη στάση του λεωφορείου τυλιγμένη στο ζεστό της πουλόβερ και στην ανυπομονησία της. Η συνάντηση αυτή είχε προγραμματιστεί, σχεδιαζόταν εδώ και καιρό μέσα της. Η Άννα είχε συνδέσει όλη εκείνη τη διάθεσή της, μια εντελώς χειμωνιάτικη διάθεση, με το φυσικό τοπίο που θα συναντούσε στην Κηφισιά. Ήξερε μάλιστα πού ακριβώς θα πήγαινε. Θα κατέβαινε στην πλατεία την κεντρική της Κηφισιάς και θα έπαιρνε τη λεωφόρο Τατοΐου. Στο σημείο που συναντιέται ο δρόμος με την οδό Δηλιγιάννη, η Άννα θα έβρισκε τον πύργο της, έναν παλιό, ίσως εγκαταλελειμμένο πύργο. Εκεί ήταν το ραντεβού της Άννας με το χειμώνα. (Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου).

Το βιβλίο είναι αρκετά μελαγχολικό, προκαλώντας συχνά ανάλογα συναισθήματα στον αναγνώστη. Χαρακτηρίζεται από την αφήγηση της πρωταγωνίστριας αναφορικά με σκέψεις και συναισθήματα που την βασανίζουν. Έτσι, ίσως σε μερικά σημεία η εξέλιξη της δράσης να είναι αρκετά αργή. Ωστόσο, η ανάγνωση του βιβλίου θα επιτρέψει στον αναγνώστη να σκεφτεί πώς κάποιοι άνθρωποι προσεγγίζουν διαφορετικά τη ζωή.